

Beretning fra Blåbjerg Plantage og Glesborg Skove fra en ynkelig lille aspirant-trold

Efter et par år med skader skulle jeg nu mene, at benene er klar til, at jeg igen kan forsøge mig med at blive optaget blandt de ærede trolde i "De Barske".

Blåbjerg Plantage d. 20. januar 2013.

Efter i mange uger at have tjekket hjemmesiden for årets mulige point-løb kom kalenderen endelig på og en plan for tilegnelse af point blev lagt. Planen blev dog hurtigt ødelagt af, at der ikke var nogen der meldte sig til det første løb, som ellers passede fint ind i min kalender. Til gengæld var der en livlig trafik på mailen om planlægning af overnatning i sommerhus til løbet i Blåbjerg Plantage d. 20. januar 2013. Så med lidt omrokering af lørdagsplanerne lykkedes det at tage toget fra Høje Tåstrup til Ulfborg Station, hvor jeg blev hentet af Anders omkring kl. 23:30 (tusind tak) og nåede frem til de andre i sommerhuset i Husby. Alle var dog gået i seng undtagen strikketrolden Mette. Efter en hyggelig snak om næste dags løb var det også godnat for os.

Næste morgen kom alle op – nogen trolde senere andre – og jeg kunne forstå på den interne snak, at det havde været en hyggelig og sjov lørdag aften.

Nerverne begyndte at tage til der var jo både var det med de gamle kort 1873 (med rettelser i 1958 og 1967), den lange afstand på 20 km, ikke rigtig nogen af følges med, temperaturen på minus 11 grader og hvad man nu ellers kan finde på at bekymre sig om. Men som altid når starten er gået er bekymringerne væk og koncentrationen i top.

I løbet af de første 25 meter lykkedes det mig ikke at være sidst. Efter ca. 200 meter var alle væk. Efter at have løbet en lille smule for langt inden jeg skulle dreje ned til post 1, fik jeg det sidste glimt af alle 20 km'ere, som var på vej til post 2. Med næsen i jorden lykkedes det fint at følge fodsporene til post 1. Og faktisk gik det helt fantastisk godt i en blanding af at følge fodspor – nogen gange dyrespor – møde et par stykker fra nogen andre baner, der lige havde et par poster jeg kunne følge med på og fantastisk nok selv finde ud af det. Der var lige et par gange omkring post 15 og post 23 hvor jeg blev lidt væk, men fandt mig selv igen. Nå ja, så var der lige fra post 26 til post 27, hvor jeg fint løb ud til brandbæltet og videre ud til det "hvide" område, ud til vejen og så syd på, så skulle jeg nok sørge for at ramme det næste "hvide område" – jeg var helt med. Indtil jeg pludselig kom ud til vejen vest for stævnepladsen og tænkte, hvorfor holder der en bil her midt i skoven. Nå men jeg vinkede til Tina og Anders, der sad i bilen og frøs, løb gennem mål og videre til mine sidste 2 poster. Jeg klarede det hele på 4 timer og 1 minut. Jeg tror den sidste stævnearrangør der var tilbage på det tidspunkt var meget glad for at se mig, da det var 1 time siden der sidst var kommet en løber i mål.

Som bedste dameløber på den lange bane fik jeg en fin præmie tilsendt med posten. (løbe-bluse, vin, chokolade og frugtsnack).

Og det bedste af det hele: En flot naturoplevelse i flotte omgivelser og dejligt vejr. Jeg var endda en af de heldige der så den store flok af kronvildt (måske 200 stk), som dundrede forbi i en lang lang lang række.

- og de første 2 point.

Glesborg Kær og Skove d. 3. februar 2013

Efter den store oplevelse i Blåbjerg Plantage fik jeg den fantastiske idé, at det skulle min kære Peter da også opleve, så han blev lokket med til Djursland. Ingen andre trolde havde forhåndstilmeldt sig til løbet, så det

blev bare Peter og jeg der tog en overnatning på et hyggeligt Bed and Breakfast lidt nord for Grenå. Inden løbet fik vi hilst på Svend-Erik trolden, som skulle løbe 16 km – turen.

Nervøsiteten var ikke så stor denne gang. Godt nok var der måske lidt mere bakket og målestoksforholdet var 1:20.000. men kortet var da "kun" 15 år gammelt og jeg havde hyggeligt følgeskab hele vejen.

Taktikken for Peter og jeg var klar. Peter er bedst til at løbe, jeg er bedst til at finde vej, så det skulle jo udnyttes. Fra start havde jeg planlagt, at Peter bare kunne løbe efter de andre til post 1, så kunne han lige vinke mig ind til den og så var den hurtigt klaret – derefter regnede jeg med, at de andre var væk. Det gik lige efter planen. Herefter var planen, at jeg var primær vej-fører og når vi nærmede os posten kunne jeg sige til Peter "lige 100 meter fremme, så er den der" og så piskede Peter af sted for at finde posten og de fleste gange fandt han posten, men et par gange løb han 300 meter for langt og så er det altså svært at pifte ham hjem igen.

Løbsmæssigt var det lidt mere trægt end Blåbjerg Plantage, der var både bakker og så havde jeg ondt i maven, så'n nogen mavekramper er dumme at løbe med, så det blev til meget orienterings-gang. Selvom det gik godt med at finde posterne var jeg lidt bekymret for om vi kunne nå det på 4 timer. Men da de 3 timer var gået manglede vi ca. en fjerdedel, så der var håb – vi troede på det. MEN så gik det galt. Post 25 og 26 brugte vi ½ time på – øv-øv. Håbet var ikke slukket, hvis nu jeg bare fik ordentlig gang i fødderne og så bare fuld koncentration, så skulle det nok gå. 3 minutter efter havde vi løbet forkert igen, men det var kun en omvej på 1 minuts tid så pyt med det, posten lå lige hvor vi ville have den. Videre - bare derud og der var endda fine fodspor i sneen. 400 meter derud og så ligger den nok lige derinde til højre, der hvor alle fodsporene var, men nej ingen post – Peter prøvede endda at kravle op i et fugletårn, men det hjalp ikke, (der var den heller ikke). Der var godt nok mange fodspor i hele området – og på resultat listen kan man tydeligt se at det ikke kun var os der havde problemer med at finde posten (nummer 50). Tiden var gået 4 timer og 10 minutter vi kunne ikke været andet bekendt end at give op.

Utroligt så træt man pludselig kan blive når man har givet op, jeg kunne næsten ikke overskue at skulle bevæge mig den sidste kilometer for at nå mål. Heldigvis var der sendt en bil ud for at se efter os og den mødte vi, så vi blev kørt i mål (det har jeg dog aldrig prøvet).

Rigtig ærgerligt, at vi **ikke** kom igennem og at jeg **ikke** fik 2 point. Men det var stadig en god tur og Peter vil gerne med en anden gang.

Nu tror I selvfølgelig at beretningen er slut, men I må lige have køreturen til Sjælland med, for vi fortsatte vores uheldige tur. Vi havde bestilt plads på færgen Århus-Odden, men da vi havde ½ time i Århus kunne vi lige besøge en ven der. Uheldigvis kunne vi ikke finde ud af motorvejene ind til Århus, så det tog lidt tid at finde frem. Men der var stadig 20 minutter besøgstid. Snakken gik og det var ganske hyggeligt og pludselig var der kun 10 minutter til færgen sejlede. Vi sprang ud af døren og drønedede gennem Århus og kom 2 minutter for sent til færgen. Bilen før os kom med. Det blev så til den lange tur omkring Fyn i slut og dårligt føre. Ja, vi var lidt trætte da vi kom hjem.

Næste løb: Troldens Fodspor. Jeg er allerede nervøs, hvad er det for noget med at krydse Søborg Sø – skal vi svømme eller får vi en robåd og hvorfor står der ikke hvor lang den lange er – uhuuu.

Ærbødigst

Anne-Mette Jansen